

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 65/2014-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. januára 2014 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha, zo sudkyne Ivetty Macejkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti RITAS, s. r. o., Pod Pekárnami 878/2, Praha 9, Česká republika, RITAS, s. r. o. organizačná zložka Slovenská republika, Iljušinova 6, Bratislava, zastúpenej advokátom Mgr. Matejom Krajčim, Advokátska kancelária, Májkova 1, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave a jeho uznesením č. k. 3 S 95/2011-43 z 25. októbra 2011 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9 Sžo 11/2012 z 27. marca 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti RITAS, s. r. o., Pod Pekárnami 878/2, Praha 9, Česká republika, RITAS, s. r. o. organizačná zložka Slovenská republika, Iljušinova 6, Bratislava, o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júna 2013 doručená sťažnosť spoločnosti RITAS, s. r. o., Pod Pekárnami 878/2, Praha 9, Česká republika, RITAS, s. r. o. organizačná zložka Slovenská republika, Iljušinova 6, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 S 95/2011 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 9 Sžo 11/2012 z 27. marca 2013.

2. Sťažovateľka podala 1. júna 2011 na krajskom súde žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy. Sťažovateľka sa žalobou domáhala zrušenia rozhodnutia č. AA/2011/2094/3208/OPČ z 24. januára 2011 vydaného Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny v spojení s rozhodnutím č. AA/2011/019244 z 20. apríla 2011 vydaným generálnym riaditeľom Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny a vrátenia veci správne mu orgánu na ďalšie konanie.

Krajský súd výzvou doručenou 15. júna 2011 vyzval sťažovateľku, aby sa vyjadrila k súhlasu s prerokovaním veci bez nariadenia pojednávania, vyzval ju na predloženie originálu plnej moci a vyčíslenie výšky náhrady trov konania. Pred začatím pojednávania 25. októbra 2011 predseda senátu upozornil sťažovateľku v postavení žalobkyne, že žaloba nemá náležitosti podľa § 42 ods. 3, § 79 ods. 1 a § 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), t. j. označenie žalobcu je nesprávne, a v zmysle § 250d ods. 3 OSP podala žalobu neoprávnená osoba. Krajský súd podľa tvrdenia sťažovateľky jej námietku, že označenie žalobcu je v súlade s označením účastníkov konania podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v platnom znení a zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení a že ide o odstrániteľnú vadu konania, neuznal a uznesením sp. zn. 3 S 95/2011 z 25. októbra 2011 konanie zastavil.

Sťažovateľka následne podala proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 3 S 95/2011 z 25. októbra 2011 odvolanie a žiadala, aby súd pokračoval v konaní a rozhodol vo veci samej. O odvolaní proti uzneseniu krajského súdu rozhodol najvyšší súd uznesením sp. zn. 9 Sžo 11/2012 z 27. marca 2013, tak že uznesenie krajského súdu sp. zn. 3 S 95/2011 z 25. októbra 2011 potvrdil.

3. *Sťažovateľka v sťažnosti ďalej uviedla, že « Žalobný návrh označuje žalobcu, ako: RITAS, s.r.o., organizačná zložka Slovenská republika, Iljušinova 6, 85101 Bratislava IČO: 45402841, spol. zapísaná do OR OS BA L, oddiel: Po, Vložka číslo: 1821/B - organizačná zložka obchodnej spoločnosti RITAS, s. r. o., Praha 9, Pod Pekárkami 878/2, PSČ 190 02, IČ : 254 25 374, zapísanej do obchodného registra, vedeného Mestským soudem v Praze, oddíl C, vložka 96993, t. j. v prvom rade ako účastníka konania, podľa § 29 a nasl. zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti, v znení § 18 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok; v druhom rade ako žalobcu, účastníka konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, podľa § 250 ods. 2 OSP. Označenie účastníka spĺňa všetky atribúty procesnej podmienky spôsobilosti byť účastníkom konania. Žalobcom v danom prípade je označený, jasne a zrozumiteľne: RITAS, s. r. o.; Praha 9, Pod Pekárkami 878/2, PSČ 190 02, IČ: 254 25 374, zapísanej do obchodného registra, vedeného Mestským soudem v Praze, oddíl C, vložka 96993, ktorý je správnym orgánom označovaný ako účastníkom správneho konania: RITAS, s. r. o., organizačná zložka Slovenská republika, Iljušinova 6, 85101 Bratislava IČO: 45402841, spol. zapísaná do OR OS BA L, oddiel: Po, Vložka číslo: 1821/B. Z odôvodnenia napadnutého Uznesenia zo dňa 25. 10. 2011 vyplýva, že súd považuje za správne znenie označenia žalobcu: RITAS, s. r. o., Praha 9, Pod Pekárkami 878/2, PSČ 190 02, IČ : 254 25 374, zapísanej do obchodného registra, vedeného Mestským soudem v Praze, oddíl C, vložka 96993, organizačná zložka RITAS, s. r. o., organizačná zložka Slovenská republika, Iljušinova 6, 85101 Bratislava IČO; 45402841, spol. zapísaná do OR OS BA I., oddiel: Po, Vložka číslo: 1821/B. Malicherné tvrdenie súdu, resp. vyžadovanie určitého slovosledu je v danom prípade v rozpore s ustanovením čl. 46 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy SR: „Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.“ a čl. 46 ods. 2*

zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy SR: „Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.“, je priamym odmietnutím spravodlivosti.

Postupom súdu, je možné konštatovať porušenie princípov občianskeho súdneho konania (správneho súdnictva), a to princípov legality (arbitrárnosti) a oficiality, v kontexte zásady predvídateľnosti rozhodnutia orgánu verejnej moci (súdu). Súd mal povinnosť primárne skúmať procesné podmienky na strane účastníka konania, t.j. aktívnu legitimáciu, pričom mal sekundárne povinnosť vyzvať (v prípade odstrániteľnej procesnej podmienky) účastníka konania na odstránenie vady konania (žaloby). Z dikcie ustanovenia § 250d ods. 3 OSP vyplýva priamo povinnosť súdu nariadiť odstránenie vady žaloby, pred rozhodnutím o zastavení konania. Máme za to, že ak súd vo veci začal konať a nerozhodol o zastavení konania pred tým než doručil rovnopis žaloby žalovanému, podľa § 250e OSP, konanie podľa 250d ods.3 zastaviť nemohol.

Žalobca prevzal dňa 29. 4. 2011 Rozhodnutie zo dna zo dňa 20. 4. 2011, vydaného Generálnym riaditeľom Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny, č. AA/2031/019244, lehota na podanie žaloby by márne uplynula dňa 29. 6. 2011. Ak by súd vyzval žalobcu na odstránenie vady žaloby Výzvou zo dňa 7. 6. 2011 doručenou dňa 15. 6. 2011, s prihliadnutím na preklúziu uplatnenia práva súdnou žalobou, mohol tak žalobca do 14 dní urobiť.».

4. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Krajský súd v Bratislave, v konaní vedenom pod sp. zn. 3S 95/2011-43 porušil základné právo RITAS, s. r. o., Pod Pekárňami 878/2, PSC 190 02, Praha 9, IČO: 254 25 374, zapísanej do obchodného registra, vedeného Mestským soudem v Praze, oddíl C, vložka 96993, RITAS, s. r. o., organizačná zložka Slovenská republika, Iljušinova 6, 85101 Bratislava IČO: 45 402 841, spol. zapísaná do OR OS BA L, oddiel: Po, Vložka číslo: 1821/B, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. *Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Sžso/11/2012 z 27. 03. 2013, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajský súd v Bratislave č. k. 3S 95/2011-43 z 25. 10. 2011, zrušuje a vec v r a c i a na ďalšie konanie.*

Obchodnej spoločnosti RITAS, s. r. o., Pod Pekárnami 878/2, PSČ 190 02, Praha 9, IČO: 254 25 374, zapísanej do obchodného registra, vedeného Mestským súdom v Praze, oddíl C, vložka 96993, RITAS, s. r. o., organizačná zložka Slovenská republika, Iljušinova 6, 85101 Bratislava IČO: 45 402 841, spol. zapísaná do OR OS BA I., oddiel: Po, Vložka číslo: 1821/B, priznáva úhradu trov konania v sume 275,94 € (slovom dvestosedemdesiatpäť eur a deväťdesiatštyri centov), ktoré jej je Krajský súd v Bratislave povinný uhradiť na účet Advokátskej kancelárie Mgr. Matej Krajci, so sídlom Májkova 1, 81107 Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa ustanovenia § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

8. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde musí sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 obsahovať označenie, a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

10. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd sťažnosti vyhovie, v náleze vysloví, ktoré základné právo alebo sloboda a ktoré ustanovenie ústavy, ústavného zákona alebo medzinárodnej zmluvy sa porušili, a akým právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa základné právo alebo sloboda porušili.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší. Ústavný súd zruší aj iný zásah, ktorým sa porušilo základné právo alebo sloboda, ak to pripúšťa povaha tohto iného zásahu.

11. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 ústavy kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

12. Podstatou sťažnosti sťažovateľky je namietané porušenie jej základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 S 95/2011, v ktorom bola žaloba sťažovateľky

o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov uznesením krajského súdu sp. zn. 3 S 95/2011 z 25. októbra 2011 zastavená z dôvodu, že bola podaná neoprávnenou osobou. Krajský súd tým, že sťažovateľku nevyzval na odstránenie vady spočívajúcej v nesprávnom označení žalobcu, a tým, že podľa sťažovateľky trval na označení žalobcu v určitom slovoslede, porušil jej základné právo na spravodlivé súdne konanie a tento postup sťažovateľka považuje za priame odmietnutie spravodlivosti. Vo vzťahu k postupu a uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 9 Sžo 11/2012 z 27. marca 2013 sa sťažovateľka v odôvodnení svojej sťažnosti vôbec nevyjadrila a svoj návrh na zrušenie uznesenia najvyššieho súdu neodôvodnila.

K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 S 95/2011

13. Sťažovateľka namietala porušenie svojich označených základných práv postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 S 95/2011, v ktorom krajský súd uznesením sp. zn. 3 S 95/2011 z 25. októbra 2011 konanie zastavil.

Z obsahu sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľka podala proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 3 S 95/2011 z 25. októbra 2011 odvolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd uznesením sp. zn. 9 Sžo 11/2012 z 27. marca 2013.

14. Právomoc ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity, podľa ktorého môže o ústavných sťažnostiach konať len vtedy, ak o ochrane označených základných práv a slobôd sťažovateľov (porušenie ktorých sa namieta) nerozhoduje iný (všeobecný) súd. Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu v konaní o ústavných sťažnostiach predstavuje ústavný príkaz a zaväzuje každú fyzickú a právnickú osobu. Ak teda ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že o porušení základného práva alebo slobody sťažovateľa je oprávnený rozhodovať iný súd na základe dostupného a účinného právneho prostriedku nápravy v systéme všeobecného súdnictva, ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci.

15. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky v časti namietajúcej porušenie jej základných práv a slobôd označeným postupom krajského súdu ústavný súd

zistil existenciu práve takejto situácie, pretože proti jeho rozhodnutiu mala sťažovateľka k dispozícii účinný právny prostriedok na ochranu svojich základných práv a slobôd poskytovaný zákonom (odvolanie), ktorý aj využila. Vzhľadom na to, že na zabezpečenie účinnej ochrany práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy údajne porušených postupom krajského súdu mala sťažovateľka k dispozícii účinný právny prostriedok nápravy, bolo potrebné jej sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

K návrhu sťažovateľky, aby ústavný súd zrušil uznesenie najvyššieho súdu sp. zn.

9 Sžo 11/2012 z 27. marca 2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie

16. Z obsahu sťažnosti sťažovateľky a jej príloh ústavný súd zistil, že najvyšší súd uznesením sp. zn. 9 Sžo 11/2012 z 27. marca 2013 uznesenie krajského súdu sp. zn. 3 S 95/2011 z 25. októbra 2011 o zastavení konania potvrdil. Najvyšší súd v uznesení sp. zn. 9 Sžo 11/2012 z 27. marca 2013 uviedol: *„Z obsahu spisov odvolací súd zistil, že zahraničná osoba RITAS, s. r. o., so sídlom Pod Pekárňami 878/2, Praha, Česká republika na území Slovenskej republiky zriadila svoju organizačnú zložku s označením RITAS, s. r. o., organizačná zložka Slovenská republika, so sídlom Iljušinova 6, Bratislava. Organizačná zložka zahraničnej osoby bola zapísaná do Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. dňa 10. marca 2010. Zahraničná právnická osoba RITAS, s. r. o., so sídlom Pod Pekárňami 878/2, Praha, Česká republika, podniká na našom území cez organizačnú zložku, ktorú má umiestnenú na našom území (§ 21 ods. 3 Obchodného zákonníka). Skutočnosť, že organizačná zložka zahraničnej právnickej osoby, umiestnená na území Slovenskej republiky, je zapísaná do obchodného registra, neznamena, že táto organizačná zložka je nositeľom právnej subjektivity a spôsobilým účastníkom konania. Spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 19 0. s. p.) má iba zahraničná fyzická alebo právnická osoba, nie organizačná zložka právnickej osoby. Organizačná zložka nemá právnu subjektivitu, pričom ju nenadobúda ani zápisom do obchodného registra. Pri prevádzkovaní organizačnej zložky podniku právnickej osoby (podnikateľa) sa používa obchodné meno zahraničnej osoby (podnikateľa) s dodatkom, že ide o organizačnú zložku podniku v zmysle § 7 Obchodného zákonníka.“*

17. Vzhľadom na svoju doterajšiu judikatúru považuje ústavný súd za potrebné uviesť, že nie je opravnou inštanciou všeobecných súdov (napr. I. ÚS 31/05). Preskúmanie rozhodnutia všeobecného súdu v konaní pred ústavným súdom má opodstatnenie len v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo rozhodnutím (opatrením alebo iným zásahom) došlo k porušeniu základného práva alebo základnej slobody. Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by prijaté právne závery boli so zreteľom na skutkový stav zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne a z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (podobne aj IV. ÚS 43/04). Ústavnoprávnou požiadavkou je tiež to, aby všeobecnými súdmi vydané rozhodnutia boli riadne, zrozumiteľne a logicky odôvodnené.

18. Zo zákonnej úpravy § 56 ods. 1 v spojení s § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ústavný súd zruší také rozhodnutie alebo opatrenie, ktorým bolo porušené základné právo alebo sloboda sťažovateľa. Základným predpokladom tohto postupu teda je, že ústavný súd v náleze vysloví, ktoré základné právo alebo sloboda a ktoré ustanovenie ústavy, ústavného zákona alebo medzinárodnej zmluvy bolo rozhodnutím alebo opatrením porušené.

19. Sťažovateľka však vo svojej sťažnosti vo vzťahu k uvedenému uzneseniu najvyššieho súdu netvrdí, že by ním malo dôjsť k porušeniu jej základných práv alebo slobôd, k spôsobu rozhodovania a postupu najvyššieho súdu sa žiadnym spôsobom nevyjadruje. Až v petite svojej individuálnej sťažnosti žiada, aby ústavný súd uznesenie (v petite nesprávne označené ako rozsudok, pozn.) najvyššieho súdu sp. zn. 9 Sžo 11/2012 z 27. marca 2013 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, avšak bez toho, aby sa v petite domáhala, aby ústavný súd vyslovil porušenie základných práv a slobôd uvedeným uznesením najvyššieho súdu.

20. Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre už formuloval právny názor (pozri napr. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 283/2011), podľa ktorého má nedostatok odôvodnenia sťažnosti (alebo jej časti) významné procesné dôsledky. Je základnou povinnosťou sťažovateľky, v danom prípade navyše zastúpenej kvalifikovaným právnym zástupcom, aby

čo najpresnejšie opísala skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu.

21. Ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti konštatoval, že sťažnosť sťažovateľky v tejto časti neobsahuje kvalifikované odôvodnenie a petit, a preto jej sťažnosť nespĺňa podstatné náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na to, že ústavný súd je viazaný petitom návrhu (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde) a sťažovateľka je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, bolo potrebné jej sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

22. Ústavný súd zároveň konštatuje, že po preskúmaní uznesenia najvyššieho súdu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu nevykazuje znaky svojvoľnosti alebo arbitrárnosti a závery v ňom uvedené nie sú ústavne neudržateľné. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

23. Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť ako celok, o ďalších nárokoch sťažovateľky nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2014